

Tochten in de Medio Vinalopó

vanuit

Santa Pola
Guardamar
Torrevieja

Hugo renaerts

Tochten in de Medio Vinalopó

vanuit

Santa Pola
Guardamar
Torrevieja

Hugo Renaerts

Inhoud

Hondón de las Nieves – Peña de la Mina – PR-CV.281	14
Hondón de las Nieves – Alto Pelao – PR-CV.278	18
Hondón de las Nieves – Els evangelistas – PR-CV.279	22
Hondón de las Nieves – Ruta Cicloturista – PR-CV.280	25
Hondón de las Nieves – Puntal de Matamoros	30
Hondón de los Frailes – Route van Jaime El Barbudoï – PR-CV.255	37
Crevillent – Els Anouers – PR-CV.110	48
Crevillent – Barranc dels Corcons – PR-CV.108	51
Crevillent – La Senda Dolçe . PR-CV.109	54
Crevillent – rond de sierra de Crevillent	58
Crevillent – Camino de San Pascual – PR-CV.433	61
Crevillent – naar het stuwmeer	64
Aspe –Route Río Tarafa – PR-CV.44	70
Aspe – Sendero de Upanel – PR-CV.73	73
Aspe – Fuente de la Gota – PR-CV.315	76
Aspe – Sendero de La Coca – PR-CV.242	79
Aspe – Sendero del Vinalopó	82
Albatera – westflank van de sierra de Crevillent – PR-CV.180	86
Albatera – Rambla Salada	89
La Romana . Peña de la Mina – PR-CV.399	94
La Romana – Marmerroute	97
Algueña – Algayat – PR-CV.339	102
Algueña – Barranco del Aire	104
Elche – El Hondo	106
Elche – stuwmeer van Elche	108
Elche – Aspe	115
Elche – palmenroute	118
Algueña – Hondón de los Frailes – GR-330	121
Hondón de los Frailes – Crevillent – GR 330	122
Crevillent – Guardamar del Segura – GR 330	123

De streek

De tochten die in dit boek beschreven worden, liggen in het gebied tussen Santa Pola, Aspe, Albatera, Elche, Hondón de las Nieves, Hondón de los Frailes en Guardamar del Segura, met als belangrijkste natuurgebieden de sierra de Crevillent, en de rivier Vinalopó,

De *comarca* (het gewest) waar we deze tochten maken, is de Baix Vinalopó, naar de benedenloop van de rivier Vinalopó, die ontspringt in de Sierra de Mariola vanuit diverse bronnen, op de grondgebieden van Bocairent en Bañeres de Mariola en die in de Middellandse Zee uitmondt bij de *salinas* (zoutpannen) van Santa Pola. De rivier geeft zijn naam aan drie gewesten, namelijk Alto Vinalopó, Medio Vinalopó en Bajo Vinalopó (hoog, midden en laag). De rivier gaat langs de grondgebieden van Bocairente, Bañeres, Benejama, Campo de Mirra, Cañada, Villena, Sax, Petrel, Elda, Monóvar, Novelda, Aspe, Monforte del Cid, Elche y Santa Pola.

De naam Vinalopó lijkt afgeleid te zijn van het Arabisch binalüb, op zijn beurt afgeleid van het Latijn Pinna Lupi (peña del lobo – rots van de wolf). Men heeft ook de rivier vereenzelvigd met de Latijnse benaming Alebus, waarin de Carthaagse generaal Amilcar Barca in een gevecht zou verdronken zijn. Deze thesis wordt echter door vele historici omstreden.

Het gewest Bajo Vinalopó kent drie grote grondgebieden, namelijk die van Elche, Crevillent en Santa Pola. Het grootste gedeelte is vlak, door het brede dal van de rivier en met slechts één grote bergketen, namelijk de Sierra de Crevillent, waar we ook de meeste tochten zullen beschrijven. Naast het toerisme, dat een belangrijke economische rol speelt langs de kust, wordt in dit gewest hoofdzakelijk aan landbouw gedaan. Maar ook enkele industrieën werden belangrijk, zoals de tapijtindustrie van Crevillent en de schoenindustrie in Elche.

Wie van bergtochten houdt, moet naar het binnenland, naar de Sierra de Crevillent, maar dat is niet zo ver van de kustplaatsen Santa Pola, Guardamar del Segura of Torrevieja. Een half uur rijden met de auto brengt ons bij een van de vertrekpunten van de tochten.

De meeste routes die we in dit boek beschrijven zijn de diverse mogelijkheden om de sierra de Crevillent te doorkruisen vanuit verschillende vertrekpunten en de tochten zijn aangeduid als PR (zie later).

Die tochten beginnen in Crevillent, Hondón de las Nieves, Hondón de los Frailes, Albaterra of Aspe, maar we beschrijven ook tochten vanuit Elche en Algueña.

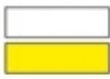

De sierra de Crevillent

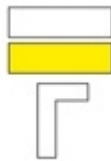

De markeringen

Bijna alle routes die we beschrijven, zijn gemarkeerd met geel-witte tekens.

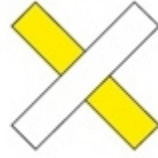
Goede weg

Bruuske wending

draaien

verkeerd

We zullen ook dezelfde markeringen zien in rood-wit.

In Spanje zijn er namelijk drie verschillende kleurencombinaties om officiële wandelroutes aan te duiden.

De geel-witte merktekens zijn de markeringen voor een route van de PR. Dit staat voor **Pequeño Recorrido** (kleine omloop), tochten die in één dag of in één enkele trek kunnen afgelegd worden. In de provincie Alicante werden al meer dan 500 van deze officiële wandelroutes aangeduid.

De rood-witte merktekens wijzen op een GR. Dit staat **Gran Recorrido** (grote omloop) en het zijn routes die in meerdere dagen of verschillende etappes moeten gelopen worden. Daartoe behoren ook de Europese wandelroutes (E) die soms door diverse landen gaan. De bekendste route is de pelgrimsweg naar Santiago de Compostela.

Vele gemeenten hebben een plaatselijke route uitgezet, een SL (*sendero local*). Deze routes hebben dezelfde markeringen maar in groen-wit.

Deze markeringen werden zo zichtbaar mogelijk aangebracht, maar men moet wel oplettend zijn. Meestal werden ze geschilderd op rotswanden of boomstammen en bij kruisingen staan vaak palen met wegwijzers, omdat door de grote hoeveelheid van routes – zeker in de sierra de Crevillent – vele van deze routes elkaar kruisen of soms over een bepaalde afstand samen lopen, om daarna weer ieder hun eigen weg te gaan.

Addertjes onder het gras

Dat moeten we natuurlijk niet letterlijk nemen.

De ervaren wandelaar weet echter dat er veel figuurlijke addertjes onder het gras schuilen. In de eerste plaats de samenloop of kruising van diverse routes, en dat zullen we in de sierra de Crevillent zeker zien. Omdat alle aanduidingen in geel-wit zijn aangebracht, kan dit verwarring geven.

Nu moet ik wel zeggen dat de meeste tochten degelijk zijn aangeduid met wegwijzers op houten palen, die de juiste richting weergeven. Maar hout is breekbaar en enkele keren zagen we die palen gebroken op de grond liggen. We kunnen natuurlijk niet verlangen dat de verantwoordelijken (meestal is dat de provinciale deputatie) wekelijks iedere route gaan lopen om te controleren of die palen nog recht staan. Ik heb dat dikwijls in de tekst opgelost door een windrichting aan te geven, bijvoorbeeld: we draaien hier naar het oosten of het zuidwesten. Dit is al een richtlijn.

Maar er kunnen nog andere moeilijkheden opduiken. Bijvoorbeeld kan een plant voor de aangebrachte markeringen gaan groeien. Daarom geven we ook de raad: blijven opletten.

En dan gebeurt het – wat we al enkele malen opmerkten - dat die merktekens met opzet werden overschilderd. Waarom? Soms lopen de paden langs een huis of privé-domein en de eigenaar vindt het dan waarschijnlijk vervelend dat er zoveel wandelaars passeren, zodat hij die wandelaars op een dwaalspoor brengt.

Dan zijn er nog de vele verenigingen die tochten organiseren. Ze zetten die tochten uit voor hun leden en wel met blauwe, groene, gele, rode, purperen of in andere kleuren geschilder bollen of strepen. Dat zijn natuurlijk geen officiële wandelroutes, maar het kan de wandelaar wel even in verwarring brengen. Let dus altijd op de officiële markeringen en negeer iedere andere kleur.

Een goede raad: als u na een bepaalde afstand geen markeringen meer aantreft en de weg of het pad is niet duidelijk, begeef u terug naar de laatste aanduiding die u heeft gezien en begin opnieuw vanaf die plek, maar oplettender, vooral als u een andere weg of ander pad, hoe onduidelijk ook, onderweg ziet. Soms moet men even die andere weg of dat ander pad even oplopen om uit te kijken naar markeringen.

En tenslotte: neem altijd goede voorzorgen als u op pad gaat. Neem altijd ontsmettingsmiddel en verband mee. Je weet maar nooit. Zorg voor voldoende water en proviand. Je weet maar nooit. Rust tijdig uit, want wie zich oververmoeit, recupereert de eerste uren niet meer. Doe beklimmingen altijd heel rustig en stop op tijd. U weet wel dat de slak het kan winnen van de haas!

In noodgevallen

Onderweg, op een afgelegen plek in de bergen, kan er altijd iets gebeuren. Dus een eerste raad: gaat u een tocht maken met enig risico, zoals door een ravijn of langs een afgrond, een steile helling of een klauterpartij, ga nooit alleen op weg. Wil u dat toch, geef aan iemand duidelijk aan welke route u neemt.

Natuurlijk heeft u altijd uw mobiele telefoon bij de hand, maar er zijn plekken waar die geen bereik heeft. Bent u niet alleen, kan iemand wel een plek gaan zoeken waar wel bereik is.

Bent u in groep en er gebeurt iets, tracht nooit het slachtoffer zelf te helpen als u denkt dat het ernstig is. U zou meer schade kunnen berokkenen dan goed doen. Wel als het noodzakelijk is om het slachtoffer te verplaatsen vanwege een gevaar voor verder wegglijden of in een rivierbedding, maar doe het dan met de nodige voorzichtigheid.

Bel nooit het alarmnummer 112 dat overall wordt aangeraden.

U komt in een centrale terecht waar men geen idee heeft van de plaats waar u zich bevindt en er worden eindeloze vragen gesteld, die veel kostbare tijd in beslag nemen.

Zorg dat u altijd een lijst heeft met de telefoonnummers van de dichtst bijzijnde politie of Guardia Civil. Die mensen kennen de streek en weten onmiddellijk waar u zich bevindt. Ze zijn dan ook het snelst ter plaatse en zij zorgen er ook voor dat een ambulance of helikopter met arts op de snelst mogelijk manier bij u kunnen komen. Alle telefoonnummers kunt u vinden op de websites van de gemeentehuizen (ayuntamiento).

Het ophalen van wandelaars die in moeilijkheden kwamen is gratis.

Maar het is beter om geen risico's te nemen en de nodige voorzorgen in acht te nemen.

Een helikopter kan op bijna iedere plek in de bergen een arts neerlaten die u de eerste zorgen kan toedienen.

Tochten vanuit Hondón de las Nieves

Hondón de las Nieves heet in het Valenciaans en officieel El Fondó de les Neus (de diepte van de sneeuw). *Hondo* of *fondo* betekent diepte en het dorp ligt dan ook in een breed dal, in het gewest Vinalopó Medio. In 2018 telde Hondón de las Nieves 2500 inwoners, waaronder al diverse buitenlanders. Het grondgebied is niet zo groot en beslaat nauwelijks 69 vierkante kilometer, beschermd door de sierra de Crevillente en de sierra de Algayat.

Vanuit Santa Pola rijden we naar Elche, waar we de CV-84 nemen naar Aspe en dan de CV-845 die ons in Hondón de las Nieves brengt.

Vanuit Guardamar del Segura nemen we de CV-91 en dan de autosnelweg AP-7 richting Crevillent. We nemen de afslag naar Crevillent maar voor we die stad bereiken rijden we de N-325 op richting Aspe. Voor Aspe nemen we dan de CV-845 tot Hondón de las Nieves.

Vanuit Torreveija zijn er twee mogelijkheden. Vanuit de stad brengt de autosnelweg AP-7 ons in Crevillent, waar we de N-325 nemen richting Aspe. Voor Aspe nemen we dan de CV-845 tot Hondón de las Nieves.

Een andere mogelijkheid is de afslag naar Albatera, dan de CV-873 naar Hondón de los Frailes en vervolgens de CV-845 tot Hondón de las Nieves.

De parochiekerk van Nuestra Señora de las Nieves

Administratief behoorde het dorp tot 1839 tot Aspe, maar toen werd het, samen met buurdorp Hondón de los Frailes, onafhankelijk. Onder de bijzonderste monumenten van Hondón de las Nieves vermelden we de grot El Rollo, een archeologische vindplaats uit het Late Paleolithicum.

De parochiekerk van Nuestra Señora de las Nieves, in barokstijl, werd in 1746 gebouwd in opdracht van het bisdom Orihuela op de fundamenten van de kapel van San Pedro. In 2007 ontdekte men hier fresco's uit de achttiende eeuw, die momenteel gerestaureerd worden.

Verder vermelden we de kapel van San Isidro, de Plaza de la Villa met het gemeentehuis met zijn horlogetoren.

Hier zien we ook het Casa de Cultura en de gevel van het oude klooster van de Concepcionistas Franciscanas, nu de kapel van Nuestra Señora de las Nieves (Onze-Lieve-Vrouw van de Sneeuw).

Het plein is opgesmukt met palmen en de woningen hebben hier hun traditionele architectuur weten te behouden.

Als bijzonderste feesten viert men de bedevaart van San Isidro rond 15 mei, de patroonsfeesten in de eerste helft van augustus en de Moros y Cristianos in de eerste helft van juli.

Plaza de la Villa met gemeentehuis